

plar, selv om Oversigten, som jeg nu hører, vil blive trykt som Bilag til Betænkningen; det kan ikke skade, at Medlemmerne har et ekstra Eksempplar. Jeg erkender, at jeg sætter Pris paa, at man da altid vil kunne finde Oversigten i Rigsdagstidenden. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10, som gaar ud paa at forhøje det Beløb paa 250,000 Kr., der er stillet til Raadighed til Fordeling blandt Kommunerne, til det dobbelte: 500,000 Kr., maa jeg sige, at det ærede Medlem fra Næstved ganske sikkert ikke har Ret i, at det var en Forudsætning, at der af Staten skulde refunderes en Trediedel af det Beløb, Kommunen tilskød til Hjelpekassen. Hvis det havde været en Forudsætning, havde man givet Paragrafen en anden Affattelse, affattet den paa samme Maade, som de tilsvarende Bestemmelser i Sygekasse- og Arbejdsløshedskasseloven. I begge disse Love er der ogsaa fastsat bestemte Beløb: $\frac{1}{2}$ Million i Sygekasseloven og $\frac{1}{4}$ Million i Arbejdsløshedskasseloven; men ved Forhøjelser af Bevilgerne paa Finansloven har vi kunnet gaa saa meget opad, at den Kvotadel, der er tiltænkt de paagældende Institutioner, fremdeles kan blive ydet. Naar man ikke indsatte en tilsvarende Bestemmelse i Hjelpekasseloven, men derimod bestemte, at der skal kunne fordeles indtil 250,000 Kr. i Forhold til det Tilskud, Kommunerne yder Hjelpekasserne, dog ikke ud over en Trediedel, er det klart, man er gaaet ud fra, at de 250,000 Kr. var hele det Beløb, der maatte fordeles, og at man vilde sikre sig, at ingen Kommune fik mere end en Trediedel. Selve Lovens Ord vidner tydeligt nok om, at man ikke har villet sikre Kommunerne en Trediedel. Ogsaa den Omstændighed, at der to Aar i Træk paa paa Grund af særlige Forhold, nemlig stor Arbejdsløshed, er vedtaget særlige Forhøjelser af det nævnte Beløb, vidner om, at man ikke har tiltænkt Kommunerne et stedse voksende Tilskud. Nej, man har i disse bestemte Tilfælde paa Grund af den store Arbejdsløshed fundet Anledning til at give en særlig Forhøjelse af de paagældende Summer; men man er ikke blevet ved dermed, følgelig kan der heller ikke ydes mere end de 250,000 Kr. Selv om jeg er en Ven af Hjelpekasserne og finder, at de, benyttede paa rette Maade, vil kunne gøre og har gjort megen Gavn, vil jeg dog forvare mig mod den Antagelse, at min Kærlighed til dem skulde være saa stor, at jeg vil være med til gennem stigende Statstilskud at overføre paa Statskassen en Del af de Udgifter, som har paahevilet

og efter min Mening ogsaa fremdeles bør paa hvile Kommunerne; men navnlig vil jeg nødvendig bidrage til paa den Maade at udvide det overordentlig uheldige Almissesystem, som vi i alt for stor Udstrækning har praktiseret og desværre endnu i ikke faa Aar vil være nødtte til at anvende. Jeg vil ikke være med til ligesom at sætte Præmie paa i stedse stigende Grad at udvide dette Almissesystem, hvorefter Hjælpen, naar det sættes i System og udformes i Lovgivningsparagraffer, jo faar en helt anden Karakter, end naar den ydes som en human og personlig Understøttelse. Jeg maa derfor meget fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 10.

Endnu stærkere vil jeg fraraade at vedtage Ændringsforslag Nr. 11, som gaar ud paa, indtil en Lov om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd maatte være gennemført, ekstraordinært at forhøje Statstilskuddet med 400,000 Kr. Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup), som jo er Medlem af Udvalget og paa et enkelt Punkt staar som et enligt Mindretal, fraraadede at stemme for dette Ændringsforslag og gjorde det med den Motivering, han benyttede. Jeg er saa enig med det ærede Medlem i, at man ikke bør give Landstinget det Halmstraa at klynge sig til, som disse 400,000 Kr. vil være. Det er overordentlig uheldigt, at Enkerne skal have, hvad der er nødvendigt til deres Børns og deres eget Underhold, af Hjelpekasserne eller af Fattigvæsenet, men det Flertal i Landstinget, der hidtil ikke har villet gaa med til Gennemførelsen af den nævnte Lov, skal have Ansvaret helt og fuldt. Jeg undrer mig noget over, at det paagældende Mindretal har villet muliggøre en saadan Indvending af Landstingets Flertal: Ja, der er dog givet yderligere 400,000 Kr. til Hjælp til disse Enker med Børn. Vi bør efter min Mening lade Ansvaret hvile helt og fuldt paa de Herrer i Landstinget, der tror at kunne forsvare at fortsætte med en Form for Understøttelse, der bl. a. har givet sig Udslag i — jeg skal ikke nævne Tallene igen, jeg havde Lejlighed til at nævne dem saavel ved Lovforslagets Fremsættelse som ved første Behandling —, at Totalbeløbet til Enker med Børn og Beløbet til hver enkelt Enke er steget til det dobbelte i Løbet af det Par Aar eller tre, der er hængaaet mellem de to Undersøgelser, der er foretaget henholdsvis i Henhold til det ærede Medlem fra Lange-lands (P. Munch) Cirkulære og i Henhold